

Estimat diari: Avui és el meu darrer dia amb 17 anys. Dema ja serè "un home de profit" com diu la mare, ara sabré "el que val guanyar-se la vida i tindre responsabilitats" com diu el pare, tornaré a sentir "que abans, amb 18, ja feia un munt que la gent treballava i mantenia la família" com diu l'avi, i l'avia... l'avia com sempre "sembla que va ser ahir que va fer la comunió i ara mira'l, ja te bigotet". Però jo vull tindre 18 anys per treure'm el carnet de conduir i pogué anar a molts llocs amb el meu propi cotxe, jo vull tindre 18 anys per sortir amb els amics i amigues (amb la Mireia en particular) a divertir-me sense que els pares amb controlin tant. Jo vull tindre 18 anys, per ser major d'edat, si, però no per tindre responsabilitats, ni ser un homenet, ni mantindre una família, jo vull tindre 18 anys per ser lliure i fer el que vulgui, quant vulgui i a on vulgui.

15 d'agost de 2013

Estimat diari: Avui és el dia, avui JA SOC MAJOR D'EDAT!!!! Els pares han muntat una festa amb la família però jo tinc el cap a l'altre festa, la que m'han muntat els "col·legues" a més, la Mireia m'ha dit que té "un regal especial" per mi. Mare meva! Que son de pesats els familiars del poble, a mes, jo creia que no ens parlàvem amb ells des d'aquell Nadal que van sortir els escamarlans volant pels aires per un baralla pel futbol (amb el pare culé, un tiet merengue i un altre de perico, que vols). Molts regals, però tots "molt pràctics ara que soc un homenet". Ja els he deixat a tots al menjador iestic preparant-me per marxar amb la colla. Tant sols he fet un petó a l'avia que al veurem tant mudat ha dit : Mira, com el dia de la teva comunió!

17 d'agost de 2013

Estimat diari: Si, ja sé que m'he saltat un dia però ahir no vaig tindre ni temps ni cos per escriure. Que puc dir del dia del meu aniversari! Com ja tinc 18 anys vaig anar a comprar begudes per tots els meus amics, vam anar a la disco de moda i tot anava be fins que vam topar amb un grupet que no els va fer gracia que miréssim a les seves noies, s'ha de dir que les nostres també es van empipar perquè no els fèiem cas i al final van marxar molt ofeses. La Mireia fins i tot m'ha dit que no volia perdre el temps amb un immadur. Immadur? Vinga, que ja tinc 18 anys!!! Amb el grupet "enemic" les coses van anar a més i ens van convidar a sortir de la sala mentres trucaven a la policia local. Un cop a fora tot es va acabar quan l'autoritat va fer acte de presència. Com els altres nois eren menors, tans sols als majors d'edat se'ns van emportar i tot el camí me'l vaig passar plorant com una criatura (suposo que seria pels 8 cubatas que portava a sobre). Van trucar al pares que nomes arribar em van començar a escridassar mentre jo intentava no vomitar a sobre del policia. Tot va acabar amb una forta sanció econòmica que el meu pare ha pagat dient-me que aquells eren els calers que tenien estalviats per l'autoescola (adéu carnet) tampoc podré sortir els caps de setmana dels propers 3 anys (això ho diu la mare que sempre exagera una mica, adéu a conèixer llocs nous) i com a càstig "suplementari" tinc que acompanyar als avis cada dia al casal i després anar-los a buscar (adéu llibertat). L'avi m'ha donat un discurs de 2 hores de com la joventut d'ara esta ben perduda, he enviat un WhatsApp a la Mireia i ella m'ha enviat un emoticona amb una "merdeta" molt bufona, això si, sospito que continua emprenyada i que finalment no tindre regal especial. Quin desastre d'aniversari!!!! Tindre 18 anys no era com jo pensava i aquí l'única que sembla contenta es l'avia que diu que em presentarà a toootes les amigues del Casal(sospito que mes d'una vegada) i els ensenyarà fotos de.....de debò no saps de que, estimat diari

